

den nu er 8,250 Kr. De ville se, at medens Forskellen mellem Hartkornets, Skattegrundlagets, Værdi i de forskellige Amter i 1863 var umaadelig stor, begynder Værdierne i 1904 at nærme sig hinanden, saa at vi, hvis vi havde ventet maaske i to Aar til, havde risikeret, at Hartkornsskatten for en Gangs Skyld var bleven en retfærdig Skat. Men vi ere desværre ikke blevne staaende ved det. Bevægelsen er gaaet i Kryds. Nu stige de jydskes Egenes Hartkornsværdi betydeligt mere, medens Værdien paa Øerne er mere stationær. Det viser sig i Ribe Amt, hvor en Td. Hartkorn har mest Værdi, nemlig 8,900 Kr., mod 4,100 i 1863. Jeg synes, det er ganske interessant at lægge Mærke til, at i det Aar vi forlade Hartkornsskatten, er den i Færd med for en Gangs Skyld at blive retfærdig.

Jeg vender mig nu til de andre Indtægter. Indtægten af Reservefonden, de udestaaende Fordringer og Kassebeholdningen er 1,800,000 Kr. Det er i Virkeligheden umaadelig meget i løse Kapitalanlæg, og den store Del deraf — jeg tror 1,400,000 Kr. — er Indtægt af realisabel Formue, altsaa Formue, der meget hurtigt og med et Øjeblikks Varsel kan sælges. Den højtærede Minister var meget glad over Indtægternes Stigen. Han var lykkelig, og jeg vil ærlig tilstaa, at jeg kan forstaa, at han er glad. Han sluttede deraf, at Danmark var et lille Land, der havde store Muligheder til at løse forskellige Op-gaver. Det kan godt være, han har Ret, men han kan ikke slutte det ud af de Tal, der foreligge, idet det blot er de gode Aar, der ere komne ind. Det, der her har narret den højtærede Minister, er, at han nu en Gang er en udmærket Lyriker, en Mand, som, hvis han ikke havde været en fortræffelig Finansminister, vilde være bleven en stor Digter, der en Gang havde faaet en Raadhusfest.

Under Indtægterne paa Statsbanerne er der det ejendommelige, at medens Statsbanernes Overskud i Fjor var 4,000 Kr. pr. Banekilometer, er det i Aar, saa vidt jeg kan se, 4,400 Kr. eller 11 pCt. mere. Dette Overskud skyldes dels større Indtægter, men dels ogsaa smaa Udgifter, og jeg kan for saa vidt godt tiltræde de Udtalelser, der faldt fra de moderates ærede

Ordfører (N. Neergaard) og det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), at Sparsommelighed er en god og rigtig Ting, og jeg skal ikke være med i nogen „Hetz“ mod Administrationen i den Anledning. Men jeg tror dog, at de to ærede Herrer toge noget for uretfærdigt fat paa de Anker, der have været fremsatte imod Trafikministeriet og Statsbanernes Generaldirektion, naar de vilde slaa dem helt hen som en Art overflødig og unødvendig Kværulans. Sagen er nemlig den, at f. Eks. det rullende Materiel er blevet saa forsømt, som det kunde blive; det ærede Medlem for Slagelse (Lange) fremdrog i Fjor en uendelig Mængde Eksempler; der var i alt Fald saa mange Eksempler, at man havde Grund til at tro, at det var en Loy, at Materiellet var slet. Og den Sammenligning med de engelske Banebudgetter, som jeg tillod mig at fremdrage, viste netop, at medens i England ellers alle Udgifter paa Banens Budget vare mindre end i Danmark, vare Udgifterne til det rullende Materiel i England, jeg tror — jeg kan ikke huske Tallene, men dem kan man se i Rigsdagstidenden — $1\frac{1}{2}$ Gang saa høje som i Danmark. Deraf maa jeg slutte, at naar Privatbaner, der holde igen paa alle Omraader, have betydeligt større Materieludgift end vi, ligger deri et Bevis for, at vort Materiel er daarligt. Jeg tror derfor, de Herrer vare noget uretfærdige mod Kritikerne og da navnlig mod det ærede Medlem for Slagelse, som jeg tror i denne Retning ikke har overdrevet, i hvert Fald ikke med Hensyn til Materiellet. Men naar de ærede moderates Ordfører saa udtalte, at vi skulle ind paa Sparsomhed, er jeg ganske enig deri, men saa maa jeg ærlig talt tilstaa, at jeg mener, at der er et Punkt, hvor man kan være sparsommelig foruden i Driften og mulig ogsaa i Anlægget, idet man, som det ærede Medlem for Hillerød ønsker, kan være forsigtig med at bygge for flot — og det er med Hensyn til de Baner, man forlanger. Thi man maa huske paa, at naar Banerne i lang Tid gave et daarligt Resultat, laa en stor Del af Grunden deri, at de forskellige Venstreparter, deriblandt ogsaa det Parti, som det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) selv tilhører, Gang paa Gang have forlangt dyre ny Baneanlæg, som ikke have kunnet betale sig. Og for saa vidt de